

Woord vooraf

Rudi Demeuse

Weet je wat het ergste is dat arme mensen kan overkomen? Dat hen alle hoop wordt ontnomen!

Aan die uitspraak van Geert Vanneste tijdens zijn seminarie “Gezondheidszorg in Sub Sahara Afrika” aan de UCLL moest ik terugdenken bij het overlopen van onze BOA 2017 werking.

Toegegeven, het was geen gemakkelijk BOA-jaar. De inleefreis van de leerlingen van het HH Heverlee naar Kibangu/Kikwit, gepland voor de paasvakantie, kon niet plaats vinden. De missies Didactiek Wetenschappen (George Tibau) en MultiMedia Educatie werden op aanraden van onze partner uitgesteld. De BOA-ploeg Infrastructuur kon niet naar Totshi doorreizen om er de water- en elektriciteitsvoorziening uit te bouwen. De toestand in Congo was te onzeker. Een mens zou voor minder de moed verliezen.

En toch brachten we hoop voor de mensen ter plaatse via een aantal gerealiseerde projecten:

* Hoop door stromend zuiver water: in Kikwit/Kibangu slaagde onze ploeg infrastructuur erin het water te doen stromen van de bron naar het hospitaal en naar de school.

* Hoop door een degelijke vorming: in Kikwit/Kaggwa begon men met onze financiële steun met de bouw van de nieuwe middelbare school La Patience .

* Hoop door vorming waarmee men zijn brood kan verdienen: in Kingandu beantwoordden wij de vraag van de ouders naar steun bij de uitrusting van de afdeling “coupe et couture”.

* Hoop door internetconnectie in de brousse: voor de middelbare scholen in Kibangu, Kingandu en Totshi betaalden wij de abonnementen voor de satellietverbinding van hun cybers.

* Hoop op revalidatie en integratie voor mensen met een handicap : in Foubot – Kameroen zal in april 2018 het ‘Centre Médico- Sanitaire’ zijn deuren openen dankzij onze financiële steun.

Ook volgend jaar wil BOA zich verder inzetten voor projecten die hoop geven. De 5 BOA prioriteiten voor 2018 zijn:

1 - verankering van de pedagogische projecten “MultiMedia” en “Didactiek Wetenschappen (George Tibau)”

2 - uitbouw van de middelbare school La Patience in Kikwit/Kaggwa

3 - opstarten van het Centre Médico-santaire in Foubot Kameroen

4 - renovatie van de elektrische installatie, de watervoorziening en de cyber in Totshi

5 - begeleiding van de veeteeltactiviteiten Elikya

Helpt u ons die hoop biedende projecten in 2018 te realiseren? Als één van onze >40 vrijwilligers? Als één van onze >250 sponsoren?

Met de allerbeste wensen voor het nieuwe jaar vanwege uw BOA-ploeg.

Rudi Demeuse,
Voorzitter Blik op Afrika

Tijdslijn - Projecten in uitvoering...

Waar werken we aan?

Onderwijs

Didactiek Wetenschappen
– **project Georges Tibau**

Ook de missie van maart 2018 is in voorbereiding. Met de drie scholen overleggen we welke vormingsthema's aan bod zullen komen en welk didactisch materiaal we zullen meenemen.

De nieuwe middelbare school in Kikwit/Kaggwa – project La Patience:

De 6 klaslokalen van de benedenverdieping zijn sedert het begin van het schooljaar 2017 - 2018 in gebruik. De bovenverdieping wordt nu verder afgewerkt. De BOA-werkgroep Infrastructuur bereidt nu de installatie van de MultiMedia-zaal voor, ook de aanschaf van PC's, de fotovoltaïsche elektriciteitsinstallatie en de internetverbinding.

MultiMedia project:

Dirk, Danièle en Raf bereiden de missie van maart volgend jaar intensief voor. Samen met de leverancier hebben we 4 mobiele MultiMedia koffers ontwikkeld en aangekocht. Door het eenvoudig inbrengen van een USB stick achteraan in het TV scherm, zullen leerkrachten het aangeleverde mediamateriaal zeer gericht in hun klaslokaal kunnen inzetten. Deze opstelling hebben we tijdens de BOA deelname aan "Stiel en Stijl" gedemonstreerd

(zie foto). (Voor meer info over beeldgeletterdheid: zie verder in dit nummer).

Zelfredzaamheid

Elikya boerderij
– **project aanvoer van water:**

BOA kreeg van een lokale aannemer een plan- en financieel voorstel voor de infrastructuur van de veestapel. Dit wordt momenteel bestudeerd. Intussen vernamen we dat het vee uit het binnenland in Elikya is toegekomen en dat hiervoor dringend watervoorziening nodig is. Zoals eerder gemeld ligt de weide van Elikya dicht bij Kinshasa waardoor levering voor consumptie gemakkelijker wordt.

Gezondheidszorg

Foumbot Kameroen 'project Centre Médico-Sanitaire' (CMS):

De bouw is zo goed als klaar, mede dank zij de enorme inzet

van Erwin. Met de aannemer hebben we supplementaire werken afgesproken voor o.a. watervoorziening. Twee CMS-stafleden namen in Yaoundé deel aan een workshop 'klompvoetbehandeling', georganiseerd door de "Cameroon Baptist Convention Health Services" (zie ook verder in dit nummer).

Totshi – bouw fotovoltaïsche elektriciteitsvoorziening en sanering van de regenwateropvang:

De BOA-werkgroep Infrastructuur onder de leiding van Guido is bezig met de aanschaf van de materialen voor de fotovoltaïsche installatie. Voor de regenwateropvang legt onze partner in Congo contact met een goed aangeschreven (d.w.z. betrouwbare en bekwame) bouwaannemer in Kinshasa.

GC en RD

Stand van zaken

RoadtoCapetown: van Dakar naar Bamako

In ons vorig nummer deelde Stijn Van Parys mee dat hij al bijna 2.000 km gefietst had.

U herinnert het zich vast wel, die kerel fietst voor het goede doel (in dit geval Blik op Afrika) zo maar eventjes naar Kaapstad. Het grootste deel van de tocht wil hij met de fiets afleggen.

Omwille van de veiligheid moet het soms door de lucht of over het water. Momenteel zit Stijn aan de 8.000 km, jawel, u las het goed, achtduizend kilometer. Hij reed van Marokko Mauritanië binnen. Hij beschrijft hoe adembenemend de tocht is, boababs, jungle, Saharawoestijn.

Maar het meest geniet Stijn van de onbeschrijflijke gastvrijheid van de Afrikanen in de vele kleine dorpjes. En zo is hij langs Mali in Ginea gearriveerd. Ondanks hier en daar wat tegenslag (onder meer fietspech) blijft hij enthousiast.

Wie Stijn wil volgen en eventueel aanmoedigen, kan terecht op de link tussen de beide foto's.

[HTTPS://WWW.ROADTOCAPETOWN.BE/12-DAKAR-BAMAKO/](https://www.roadtocapetown.be/12-dakar-bamako/)

Centre Médico-Sanitaire Foumbot Kameroen: het medisch centrum is - bijna! - klaar

Rudi Demeuse

Wat vooraf ging

Eind 2014 vroeg Sr Béatrice aan BOA assistentie bij de realisatie van het project 'Centre de Santé Notre Dame de l'Espérance' van de soeurs annociades in Foumbot Kameroen. De net opgerichte BOA-werkgroep Gezondheidszorg nam deze vraag op. In 2015 analyseerden we opzet en plannen. We streven naar een efficiënte inzet van onze middelen en bijgevolg vermijden om voorzieningen uit te bouwen die in de regio al ter beschikking zijn en zetten in op wat ontbreekt in de zorg.

Op 4 maart 2016 vertrok Erwin Vankerschaver naar Foumbot om ter plaatse de noden en de alternatieve antwoorden hierop te bespreken met de zusters en met de lokale actoren. Als arts met veel ervaring in ontwikkelingslanden is hij de uitgelezen expert voor deze zending (zie Nsangu december 2015 – Nr. 16). Intussen hadden we contact opgenomen met Misereor in Aken. Dit is de stichting die ons bij de bouw van het hospitaal in Kibangu heeft gesteund.

Tijdens zijn reis had Erwin de kans om te overleggen met de betrokken zusters. Hij bezocht daarnaast 4 staatshospitalen en 7 privé gezondheidsinstellingen. Hij sprak met 12 sleutelactoren uit de religieuze, politieke en medische sector. De intensieve studiereis duurde drie weken en Erwin kwam terug met een "hertekend" project. Dat speelde gericht in op de plaatselijke noden, was complementair met wat ter plaatse al aangeboden werd en was overlegd met de lokale actoren. Van de voorstelling aan de werkgroep onthield ik vooral de begrippen: "preventie", "kwaliteit" en "fysiotherapie". Waarom fysiotherapie? Er zijn nogal wat ongevallen, onder meer door het verkeer. Behandeling van de opgelopen belemmeringen (handicaps!) is geen overbodige luxe maar ontbreekt grotendeels.

Erwins voorstel werd door de regionale oversten in Congo aangenomen en ook de werkgroep en het BOA-bestuur gingen akkoord met het

herwerkte voorstel. De eerste schop boorde zich nog in december 2016 in de vulkaanachtige bodem. Omdat de vlag de nieuwe lading moest dekken kreeg het centrum een aangepaste naam 'Centre Médico-Sanitaire Notre Dame de l'Espérance'.

Waar staan we nu?

Het gebouw staat er (zie foto). Er volgen nog een paar extra werken zoals het boren van een waterput, het plaatsen van een warm-water-installatie en de beveiliging van de toegang tot het CMS. Zoals gepland, kan men in april 2018 het gebouw van het centrum in gebruik nemen.

Wat staan we voor?

Het wordt nog een hele uitdaging om het CMS operationeel te maken.

Het centrum heeft nog materiaal en meubilair nodig. Via de Leuvense Universitaire Medische Ontwikkelingssamenwerking en Solidariteit (LUMOS) hebben we de kans om fysiomateriaal te bekomen. Dit verschepen we naar Foubot. Maar wat met het andere materiaal en uitrusting: labo, dispensarium, materniteit...? Sommige materialen kunnen we lokaal aanschaffen, ander materiaal moeten we van hieruit aanvoeren.

De vraag is wie dit financiert? BOA's budget is niet oneindig! De zusters in Congo behandelen deze vraag. Cruciaal is de aanwerving en opleiding van het personeel. De zusters hebben een personeelsplan uitgewerkt dat een opstart mogelijk moet maken. Positief is dat intussen "Monsieur Eugène Massamba Ntela, un physiothérapeute congolais qui travaillait à Bafout" aangenomen werd.

Essentieel staat de prioriteit PREVENTIE van het CMS voorop, alsook de inspanningen om de WHO programma's (1) in praktijk te brengen. Hiervoor moeten de plannen geconcretiseerd te worden. Het centrum wil in de regio de moeder- en kindersterfte drastisch doen dalen door intense educatie en opvolging. Er zijn 3 'aires de santé' uitgekozen, goed voor 3.500 gezinnen. We gingen opnieuw aankloppen bij Misereor in de hoop hiervoor subsidies te krijgen.

En tenslotte moet het "financieel plan" van het centrum steek houden. We willen onze lokale partner aanzetten tot en ondersteunen in een duurzaam CMS. BOA assisteert daarom de zusters bij het opstellen van een financieel plan gericht op de lange termijn.

Besluit

BOA gelooft dat dit project, wanneer goed uitgevoerd, de kindersterfte (nu 95/1000) en moedersterfte (nu 600/100.000) kan terugdringen(2). Daarbovenop zal dit project volwassenen en kinderen met een handicap hoop geven op revalidatie en integratie in de maatschappij, hoop die ze vandaag niet hebben.

Uit het voorgaande mag u gerust afleiden dat er bij Blik op Afrika hard, ja bij momenten zeer hard gewerkt wordt, belangeloos. We willen dit project blijven steunen.

U ook?

1 - WHO programma's die zullen uitgerold worden zijn: 'Les 1000 premiers jours de la vie' en 'Mère Kangourou'

2 - Bron WHO: cijfers voor Kameroen voor 2013 ter vergelijking voor België zijn de cijfers respectievelijk 4/1000 en 6/100,000

Portret van een gedreven vrouw

Zuster Anastasie – Misago, onze ambassadrice uit Burundi

Het gezin en de studies

Zoals zuster Vicky de samenwerking coördineert met onze partner in Congo (zie Nsangu juni 2017 -Nr. 20) neemt zuster Anastasie deze taak op zich voor onze activiteiten in Burundi. Zuster Anastasie was de 11e telg in een gezin van 11 kinderen. Haar broers en zusters hebben christelijke namen maar haar naam betekent letterlijk 'elf'. Maar een gezin van 11 is er nooit echt geweest. Haar moeder is vrij vroeg overleden, ze kende slechts 5 broers en zussen, nu zijn ze nog met 4. Vader was boer en deed er alles aan om de kinderen kansen te geven. Zo kon één broer onderwijzer worden. Als kind was Misago helemaal niet gemotiveerd om te studeren. In periodes van geweld - de etnische conflicten tussen Tutsi en Hutu - is men vooral of alleen maar bezig met overleven. Dat ze toch gestudeerd heeft dankt ze aan een oudere broer, die een echte optimist was. Zo kon Misago onderwijzeres worden vooraleer ze zuster werd in de gemeenschap van de annuntiaten.

Van 2004 tot 2010 was zuster Anastasie overste van het district Burundi. De gemeenschap is kleiner dan deze van Congo: ongeveer 30 zusters tegenover ongeveer 100 in Congo. Daarna was ze econome in de middelbare school van Ijenda. Daar gaf ze leiding aan een ploeg medewerkers, en zag ze erop toe dat men respectvol omging met geld en middelen. Die mentaliteit is nog overgebleven vanuit de tijd van de missionarissen. Tijdens de vakantie worden de gebouwen onderhouden, de leerlingen helpen daaraan.

Politiek

Politiek en geweld hebben volgens zuster Anastasie in Burundi meer invloed dan godsdienst. Geld speelt vaak een destructieve rol en de arme en bange bevolking wordt gemanipuleerd. Toch is ze ervan overtuigd dat het gebed het beste wapen is in de strijd tegen dit geweld. Ze was zelf actief in een organisatie van de kerk die tot doel heeft de mensen bij elkaar te brengen: vrede en verzoening. Bemiddelaars worden opgeleid.

In België

In 2017 kwam ze naar België maar dat was niet meteen met enthousiasme: 'quelque chose en moi brisait', er brak iets in haar. Een opdracht in dienst van de gemeenschap kreeg echter voorrang. Nu verblijft ze in een zustergemeenschap in Sint Pieters Woluwe, waar ze zich erg welkom voelt. De gemiddelde leeftijd van haar leefgemeenschap hier ligt echter wel 20 jaar boven die van haar gemeenschap in Burundi! Samen met 4 medezusters volgt ze bij de algemene overste, zuster Jacinta, een bijzondere vorming in beleid en organisatie. De plaatselijke zustergemeenschappen moeten zowel budgettair als organisatorisch goed gerund worden. Dat is de toekomst.

Praktische aanpak in Burundi

Zoals in Congo is onze partner in Burundi actief op drie domeinen: gezondheidszorg, onderwijs en veeteelt. Het laatste beperkt zich tot enkele koeien, geiten en een hoenderhof. In Ijenda is er een hospitaal en een gezondheidscentrum. Er wordt bijzondere zorg besteed aan verzorging

van oogkwalen. Daarnaast is er kleuter-, lager en middelbaar onderwijs. De staat betaalt de leerkrachten maar niet de werking van de scholen. De leerlingen betalen per trimester een bescheiden bedrag (le minerval). Vroeger waren er subsidies om de kinderen in de internaten een gezonde voeding te geven maar dit is afgeschaft. In 't algemeen gaat het de verkeerde kant uit met het onderwijs. Er komen meer en meer privé scholen die het met de kwaliteit niet altijd zo nauw nemen. Zo gaan waarden verloren en staat de toekomst van het land onder druk.

Samenwerken

Zoals in Congo kunnen we samenwerken om de kwaliteit van deze initiatieven op te krikken. De behoeften aan zonnepanelen, verbinding met het internet, vorming van leerkrachten zijn veelvoudig

en groot. Zo heeft de regering beslist om reeds in het lager onderwijs in te zetten op de beheersing van 4, jawel vier talen: het Kiswahili, een meer algemene taal in Oost Afrika, het Kirundi, specifiek voor Burundi, het Frans en het Engels. Begin er maar aan Misschien kunnen we ook een handje toesteken in de zorg voor gehandicapte leerlingen. De groep telt plus minus 40 kinderen met uiteenlopende beperkingen. Deze kinderen worden zoveel mogelijk geïntegreerd in het reguliere onderwijs. Onder de leiding van zuster Adèle zorgt zuster Jeanne voor de dagelijkse omkadering, onder meer het transport. Aangezien de internaten worden afgeschaft, denkt men aan de bouw van een speciaal centrum voor deze groep, tussen de school en het hospitaal in. We zullen hierop later nog wel terugkomen, denk ik.

ED

Danièle Dirkx in dialoog met Dirk Bogaert

Beeldvorming: van hartje Brussel tot in Kibangu

Het Muntplein met zijn mooie operagebouw doemt op tegen de kouwe lucht, auto's doorkruisen de Schildknaapstraat, de stroom mensen dicht aan op het voetpad, de hoek om en ja hoor, daar ontvouwt zich de Leopoldstraat met links een café dat vroeg zijn deuren opent voor nieuwsgierige toeristen, voor ijverige mannen en vrouwen die nog voor hun dagtaak op hun laptop een paar teksten intikken, voor Dirk en mij zodat we even rustig kunnen inzoomen op beeldgeletterdheid en lesgeven in Congo.

Het is pas negen uur in de ochtend, ik ben dertig minuten te vroeg, het blijft moeilijk om de duur van een traject tussen Anderlecht en de Vijfhoek in te schatten... Ik zoek de juiste ingang, duw de grote deur open en bestel als eerste klant een gemberdrank. Dirk loopt binnen, start meteen met een heel interessante uiteenzetting over het opzetten van een missie en de structuur van de vormingen die we zouden geven aan de mensen in Kikwit.

Hij heeft het over internaatwerking en beeldvorming, ik zet mijn eerste ideeën uiteen over didactiek Frans. Het gesprek is boeiend, meeslepend, motiverend. Dirk neemt me mee in het hele didactische en interculturele discours van de vormingen in Congo.

Vormingen? Ja, een vierdelige structuur, doelstellingen, didactisch materiaal, voorbeelden van toepassingen en vooral iets concreets meegeven, zodat op het einde van de vierdaagse sessie ons publiek zijn eigen ideeën kan ontwikkelen.

Na een drankje gaan we naar Pêle-Mêle, de beroemde tweedehands boeken-, platen- en dvd-

winkel(s) aan het Anneessensplein waar je als cinefiel of boekenwurm voor weinig geld je gading vindt. Pêle-Mêle loopt vol kinderen, het is blijkbaar vakantie, vergezeld van allerhande mama's, daarnaast vele mannen alleen die vooral geïnteresseerd zijn in actiefilms. Spellen, boeken, films, platen, we proberen zoveel mogelijk de kinderafdeling af te schuimen en gaan naar buiten met een buit die onze ogen doet stralen. We hebben nieuwe ideeën gekregen, een aantal projecten reeds in het hoofd, vanavond zetten we dat op papier en dan maar zien of we al dat materiaal in onze koffers gestouwd krijgen...

Concrete voorbeelden?

Een verhaal over gele, zwarte, witte en bruine piraten, allemaal even stoer, met allerlei attributen om na te maken, zodat je als leerkracht je leerlingen kan inspireren tot een zelf in elkaar gestoken toneelstukje over piraterij, over slavenhandel, over overbodig geweld, over begrip en verdraagzaamheid naar elkaar, naar andere culturen toe. Of een tekenfilm bv. Kirikou, een avonturenfilm zoals Free Willy, een humoristische prent met de Funès, want Dirk merkte al bij vorige missies dat wat hier succes heeft ook ginder bijval kent.

Ik vond een prentenboek over dieren en hun benaming. Je kan dan een spel kaarten maken om nadien de namen in te oefenen, je kan een kruis-oefening opstellen met in de ene kolom de prentjes en in de andere de namen door elkaar, je kan een dieren scrabble maken.

Nog te vaak beperkt de manier van lesgeven zich te veel tot het van buiten leren van woorden en zinnen: de betekenis (signifié) van wat ze leren hebben Congolese kinderen niet mee. Het brengt

hen in problemen als ze toetsen of examens moeten doorstaan van een iets moeilijker gehalte. Toepassingen bedenken lukt hen daarom niet, verbanden leggen blijkt soms onmogelijk. En dat inspireerde ons tot het multimedieverhaal en beeldeducatie, het leren leren met en van tekeningen, foto's, films en ander beeldmateriaal. Fernand de Saussure, van wie de invloed op de menswetenschappen nauwelijks kan overschat worden, gebruikte de begrippen signifié (betekenis)/signifiant (betekenaar) om uit te leggen hoe taal kan groeien in onze conceptuele en referentiële wereld, ons kan helpen verbanden te leggen, inzicht te krijgen, kritisch te worden.

Zo is een kind na een aantal keren het woord 'koe' gehoord en het dier in vlees en bloed gezien te hebben in staat de link te leggen tussen woord en beeld want in zijn hersenen zal er intussen een link ontstaan zijn tussen de klank koe en het beeld. Het beeld is de link tussen de betekenis (de koe zelf) en de betekenaar (het woord 'koe'). In Congo is er een grote kloof tussen de levendige

en beeldrijke manier waarop de moedertaal aangeleerd wordt en het verbalisme van de Franse taalmethodiek in de scholen.

Die kloof willen wij samen met de leerkrachten ginds overbruggen door ze beelden aan te bieden en didactiek die met beelden werkt. Het Frans dat vanaf het derde studiejaar aangeboden en vandaag de dag nog op een héél traditionele manier onderwezen wordt, zou veel sneller groeien en bloeien tot een interessant instrument om de eigen persoonlijkheid te ontplooiën met behulp van prentenboeken, films, foto's, ...

Die willen we allemaal digitaliseren zodat alle leerkrachten ze via de door ons geleverde multimedia-installaties kunnen gebruiken in de ICT-klassen. De klassen en installaties die jullie, lezers van Nsangu, hielpen bekostigen.

Boeiend wordt het. En als je ook op een andere manier ons wil steunen, spelmateriaal is altijd welkom, maar vergeet niet, ginds is de tweede taal Frans, geen Nederlands.

DD / DB

Het vrijwilligersgen

Ik zie hoe een dame zich voorover buigt om te morrelen in de goot. Als ik naderbij schrijd, zie ik hoe ze voorzichtig een gekwetst katje optilt en zich erover ontfermt. ‘Kan ik een handje helpen?’ murmel ik, bijna onverstaanbaar. Als of ik schroom heb om te doen wat ik moet doen: haar helpen bij haar missie. Ze kijkt even op en gaat dan onverstoort verder. Ze bekommert zich niet over wat anderen denken of zeggen; ze is ervan overtuigd dat ze het goede doet. Zacht wikkelt ze het miauwende mormeltje in een handdoek om het naar haar huis, half kattenopvang, te brengen.

Ik zie de tevredenheid op haar gelaat. Het plezier. Het geduld. Specifieke kenmerken, die je - als je goed kijkt - op het gelaat van al wie vrijwilligt kan ontwaren.

Bij de vrijwilliger die een persoon met een handicap begeleidt tijdens een uitstap, een doos met etenswaren overhandigt aan een kwetsbare medeburger, vluchtelingenkinderen helpt bij het zoeken naar een huis of om de taal te beheersen. De bestuursvrijwilliger die er een erezaak van maakt om alles volgens de regels van de kunst te doen, de vereniging vooruit te helpen. De vrijwilliger die paraat staat om activiteiten op te zetten.

Vrijwilligers hebben een bijzondere kracht en overtuiging. Ze laten zich niet gemakkelijk van de wijs brengen, niet door wat tegenstand, bedenkingen, tegenslagen. Ze krabbelen altijd weer overeind, en als ze hun vrijwilligers-ei niet hier kwijt kunnen, leggen ze het daar.

Zo simpel is dat.

Vrijwilligers zijn content bij het opwekken van welbevinden bij anderen. Dat is een feit. Er is niemand die hen zegt dat ze moeten doen wat ze doen. Een levenskeuze als het ware. Ik vraag me af hoe dat het komt dat je van die rare wezens hebt, die het geen moeite teveel vinden, hun eigen vaak schaarse tijd te wijden aan anderen, paraat te staan.

“Als vrijwilliger ben je onmisbaar om van de wereld een schonere plek te maken.

Zou er zoiets bestaan als een vrijwilligersgen? Een bijzonder constructie in het DNA van wie we vrijwilligers noemen, die het goed doen in hen triggert, ondanks alles. Ik vermoed van wel. Er zijn mensen die vrijwilligerswerk met de paplepel toegediend

Eva Hambach

krijgen; er zijn er die het op zichzelf ontdekken.

Het is absoluut hardnekkig, dat vrijwilligersgen, en dat is ook noodzakelijk in een wereld die killer, zakelijker, harder wordt. En je kan er anderen mee besmetten. Wie het gen ooit activeerde, kan en wil het nooit meer inactiveren.

Dat maakt jou, vrijwilliger sterk. Voor die voortdurend inzet, het geduld, de kracht om door te gaan, willen we je, elke dag - en zeker vandaag - danken. Je bent onmisbaar om van de wereld een schonere plek te maken.

Dank je wel.

Leve het vrijwilligersgen!

Eva Hambach, directeur Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw

5 december, dag van de vrijwilliger

Toevallig vandaag, maar neen niet toevallig, kreeg ik van een seniorenvereniging een mailtje met twee links naar het internet. Beide mailtjes waren afkomstig van het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk. 5 december is de internationale dag van de vrijwilliger. Dat leek ons, na enig overleg, een goede gelegenheid om onze meer dan 40 medewerkers even in een bescheiden focuslicht te zetten.

Omdat we zelf vrijwilliger zijn bij Blik op Afrika leek het ongepast om onszelf te bedanken. Daarom ontlenen we hiervoor de woorden van 'onze' Vlaamse 'voorzitter' Eva Hambach. Leest u even mee en aarzel niet om deze dankwoorden op uzelf te betrekken. U bent misschien zelf actief in een of andere vereniging, in alle geval werkt u met ons mee door uw vrijwillige bijdragen aan onze werking.

Het doet goed...

Het Vlaamse Steunpunt voegt er nog aan toe dat vrijwilligers er zelf beter van worden! Het doet goed, het kan plezant zijn, we krijgen er vaak waardering voor en dat versterkt het zelfvertrouwen, we betekenen iets voor anderen, we leren nieuwe vaardigheden door de ervaringen, ons netwerk breidt uit, we maken kennis met nieuwe mensen en niet zelden maken we nieuwe vrienden. Een hele verrijking dus.

De watervoorziening in Kibangu, hoe het vroeger was.

Misschien kriebelt het nu om ook bij u om bij Blik op Afrika aan de slag te gaan. Meer dan welkom. Onze Zuid-Partner en wijzelf hebben collega's vrijwilliger nodig.

Namens de Raad van Bestuur, hartelijk dank aan onze vrijwilligers en aan al onze lezers.

Rudi Demeuse, zr. Jacinta Gilles, zr. Marie-Térèse Smal, Jos Boon, zr. Vicky Masamba, zr. Anastasie Misago, Guido Boon, Raf Sondervorst, Erwin Van Kerschaver, zr. Guillaumaine Clerx, Dirk Bogaert, Eric Depreeuw

Nsangu ya bwala gaat mee met zijn tijd: een papieren en een digitale versie, beide in een nieuw aangepast kleedje

Door zoveel als mogelijk over te schakelen op digitale versie besparen we en kunnen we bijgevolg nog meer investeren in onze kerntaak. Een bijkomend voordeel is dat u de nieuwsbrief gemakkelijk kunt delen met vrienden en familie.

Eenvoudig te regelen: Indien u akkoord gaat om Nsangu ya Bwala (en eventuele andere berichten) elektronisch te ontvangen, stuur dan een e-mailtje naar:

HMETDENANCXT@GMAIL.COM

COLOFON

Aan dit nummer werkten mee: Dirk Bogaert, Guido Boon, zr. Guillaumine Clerx, Rudi Demeuse, Eric Depreeuw, Danièle Dirx, Leo Van Dorsselaer, Erwin Van Kerschaver, Chris Vermuyten en de ganse verzendingsploeg

Vormgeving: Leo Van Dorsselaer

Foto's: Guido Boon, Erwin Van Kerschaver, Eric Depreeuw

Vertaling naar het Frans: Danièle Dirx

Redactie: Chris Vermuyten en Eric Depreeuw

Reacties op deze nieuwsbrief zijn meer dan welkom bij eric.depreeuw@boa.ksleuven.be

Nsangu ya bwala verschijnt viermaal per jaar

Verantwoordelijke uitgever: Rudi Demeuse - Cardenberch 6 3000 Leuven

EEN BIJDRAGE STORTEN?

Na het lezen van deze Nsangu bent u zeker overtuigd van ONZE bijdrage aan de ontwikkeling van scholen, gezondheidscentra enz. Nu nog snel UW bijdrage overmaken...

ZEKER DOEN WANT WE KUNNEN ZE BEST GEBRUIKEN!

IBAN BE28 4314 7320 0120 BIC KREDBEBB

Van Solidariteitsfonds **Blik op Afrika**

HEVERLEE - FISCAAL AFTREKBAAR VANAF € 40

Mocht u overwegen om de werking van Solidariteitsfonds Blik op Afrika als begunstigde op te nemen in uw nalatenschap appreciëren we dat uiteraard ten zeerste. Nuttige informatie daarover vindt u op de web-stek: WWW.MIJNTESTAMENT.BE/NL

Benefietconcert

ten voordele van Blik op Afrika en de lagere en middelbare school van Woudlucht

VRIJDAG 19 JANUARI 2018 OM 20.00 UUR

Boodschapkapel van het H.-Hartinstituut Naamsesteenweg 355 te Heverlee

met de schoolkoren van het Heilig Hartinstituut, de kinderkoren De Orgelpijpjes en De Woudklankjes

